

TAUTININKŲ BALSAS

Informacinis biuletenis Nr. 5 (2020-07-01)

Tautos jėga vienybėje!

AR ESAME SAUGŪS?

Ar galime jaustis saugūs, kai bet kada gali užgriūti antroji pandemijos banga ar kokia kita, panaši į šitą? Ar esame tam pasiruošę? Ar buvome tam pasiruošę: sukaupe pakankamas medicininės įrangos ir kitų rezervų atsargas? Ar visuomenė buvo supažindinta, kaip reikia elgtis šios ar stichinės nelaimės, ar karinės agresijos atveju? Pagaliau, ar reagavome į pandemijos paskelbimą kaip nepriklausoma valstybė, ar vietoj to baugiai dairėmės į šalis, laukdami, ką pasakys Briuselis? Ir tik tuomet, kai Lenkija (kartu su kai kuriomis kitomis šalimis) paskelbė uždaranti savo sienas, nieko kito Lietuvai nebeliko, kaip paskelbti apie savo sienų uždarymą.

Ar esame pasiruošę naujam taip vadinamų migrantų iš Azijos ir Afrikos antplūdžiui bei Briuselio biurokratų primetamam jų paskirstymui ES šalims pagal kvotas? Taip vadinamas „solidarumas“, už kurio nesilaikymą (atsisakymą taikstyti su savanoriškai-priverstiniu migrantų padalinimu šalims) Europos Sąjungos Teisingumo teismas paskelbė nuosprendį Lenkijai, Vengrijai ir Čekijos Respublikai, kad jos, atsisakydamos priimti migrantus pagal Europos Sąjungos 2015 m. perkėlimo sutartį, pažeidė ES teisę. Po šio sprendimo minėtoms šalims netgi gresia baudos...

Ar esame saugūs dėl savo darbo vietų ir ar esame ramūs, jog galėsime išmaitinti savo šeimas, kai dabartinė dauguma, kartu su taip vadinama „opozicija“, pataikaudama darbdaviams, priėmė naująjį Darbo kodeksą ir tuo tik patvirtino, kad biudžetinės partijos jau seniai tapo oligarchinės sistemos dalimi.

O gal jaučiamės saugūs, kai už 30 kilometrų nuo Lietuvos sienos tuoj pradės alsuoti atominis Astravo jėgainės monstras? Ir sakykite, prašau, ką padarė VISOS ligšiolinės vyriausybės, kad to nebūtų? Tie, kurie leido, kad atominė elektrinė būtų pastatyta, dabar veidmainiškai lieja krokodilo ašaras ir steigia visuomeninį judėjimą, nors puikiai supranta, kad tai tik viešųjų ryšių akcija ir veiklos imitavimas. O kur buvo jų ATSAKOMYBĖ, kai JIE buvo valdžioje?

Ar esame ramūs dėl savo šeimos, savo vaikų saugumo? Esate įsitikinę, kad jiems niekas negresia? O jeigu, neduok Dieve, kas nors atsitiktų ar jūs tikite, kad teisėsauga Jus apgins? Ką tik paskelbtame STT pranešime teigiama, kad nepasitikėjimas teismais visuomenėje tik auga: jei 2018 m. apklausoje 27 proc. respondentų nurodė, kad teismai korumpuoti, tai 2019 m. taip tvirtino jau 37 proc. respondentų.

*Tai ką gi mums sako šis laikmetis? Kad **nesame** saugūs.*

Besibaigianti pandemija tik patvirtino tai, ką tautininkai nuolatos kartoja: tik stipri, aiški ir savarankiška politika vykdoma valdžia, nesidairanti į kaimynus ar Briuselį, gali užtikrinti Tautos ir Valstybės išlikimą bei gyvybingumą.

Ir saugūs nebūsime, jei ir toliau gyvensime butaforinėje, kamufliažinėje valstybėje.

Tikrai valstybei sukurti reikia ne tik kompetencijos, bet ir politinės valios.

Tad telkimės ir telkime.

Ar tam jau atėjo laikas?

O ar turi dar kas nors atsitikti, kad suprastume, jog daugiau taip tęstis nebegali?

Redakcija

RINKIMAI – 2020

Trijų politinių partijų bendro veikimo deklaracija

2020 birželio 16 diena, Vilnius

TRIJŲ POLITINIŲ PARTIJŲ BENDRO VEIKIMO DEKLARACIJA

Mes trijų politinių partijų vadovai, matydami nykstančią Lietuvą, sutarėme dėl bendrų veiksmų ir bendro sąrašo, dalyvaujant rinkimuose į Seimą bei po rinkimų formuojant bendrą frakciją Seime, siekdami išsaugoti nacionalinę demokratinę valstybę, sakome:

Teisingumas yra tapęs turtingųjų ir galingųjų preke, iš žmonių atimama vis daugiau konstitucinių teisių, oraus gyvenimo viltis menkėja. Seimas atidavė suverenią tautos valdžią neskaidrioms interesų grupėms, dažnai veikiančioms prieš Valstybę ir Tautą. Seimu pasitiki mažiau nei penktadalis Lietuvos gyventojų.

Bendras visuomenės viešasis interesas tapęs tuščia deklaracija, "gerove", kurios teisingumo sistema nebegina.

Politikų ir aukščiausio lygio valstybės pareigūnų asmeninės atsakomybės stoka ir nebaudžiamumas griauja Valstybės ateitį.

Masiška bedarbystė gresia smulkiam ir vidutiniam verslui, šeimos ūkiams. Tai ūkio subjektai, kurie į valstybės biudžetą sumoka apie 3/4 mokesčių ir sukuria net 4/5 darbo vietų, tačiau nesulaukia tinkamo valstybės dėmesio ir kreditavimo.

Viešojo sektoriaus darbuotojai – mokytojai, mokslininkai, gydytojai, eiliniai valstybės tarnautojai – negauna deramo atlygio. Valstybėje akivaizdžiai nemažėja dirbančiųjų skurdas. Šeimos, auginančios vaikus, kenčia nepriteklių.

Lietuvybė, lietuvių kalba, tautiniai simboliai stumiami iš viešos erdvės. Istorinė atmintis niekinama, o istorinis paveldas ir gamta niokojami.

Mes su tokia padėtimi jokiais aplinkybėmis nesitaikstysime.

Buriamės bendram darbui ir savo veikla tikimės padėti šalies piliečiams išsaugoti darbo vietas, likti Tėvynėje ir čia kurti šeimas bei auginti vaikus. Mes buriamės skurdinamos daugumos labui.

Todėl 3 partijos susitaria eiti į 2020 metų Lietuvos Seimo rinkimus bendru sąrašu. Telkiamės ir kviečiame kitas partijas bendram koaliciniam darbui.

Lauksime žmonių supratimo, pritarimo ir palaikymo!

Politinių partijų pirmininkai:

Kartų solidarumo sąjungos - Santalkos Lietuvai pirmininkas

Arvydas Juozaitis

Lietuvių tautininkų ir respublikonų sąjungos pirmininkas

Sakalas Gorodeckis

Centro partijos „Gerovės Lietuva“ pirmininkas

Naglis Puteikis

Valdas Vižinis. Bendroje tautinių – patriotinių jėgų sueigoje savo pasisakymą pradėčiau taip:

Broliai ir sesės lietuviai

Esu formalus Lietuvos sąrašo narys, man patinka ką D. Kuolys kalba apie Respubliką, nuo A. Juozaičio rinkiminės kompanijos tampriai susijęs su tautininkais, jais pasitikiu, gerai suvokiu viešojo intereso gynimo svarbą, ką daro Naglis, nors ir nespėdamas visur, klupdamas, už tai jį gerbiu. Protu, kartais ir širdimi už Nacionalinį susivienijimą, ypač skaitydamas jaunimą.

O jei kas iš salės paklaustų, o su kuo jūs tik širdimi? Ramiai atsakyčiau... su Neringa Venckiene. Nes tautinėje valstybėje teisingumas – valstybės pamatas žmonėms, ne valdžiai.

Man didelė garbė kalbėti žmonėms, kurie pagaliau pamynė savo politines ambicijas, išdidumą, atsisakė dalies savęs, vardan aukštesnio tikslo - Lietuvos tautinės valstybės išlikimo ir tai tikrai verta priežastis aukoti dalį savo gyvenimo.

Pagaliau niekas negalės mums mesti į akis – egzistencinio pavojaus akivaizdoje lietuviai nesugeba susitarti ir tai jų nacionalinis bruožas.

Man garbė kalbėti žmonėms, dešimtmečiais nešusiais savąjį tautiškumo kryžiu, nepalūžusius, neišmainiusius į sočias pareigas ar prisitaikėlišką nebylumą.

Didžiuojuosi matydamas susirinkusius šioje salėje, neįtikėtinomis pastangomis radusiais pagarba ir pasitikėjimu vienas kitam grįstą ėjimo kartu kelią.

Man garbė būti vienu jūsų ...

Gataučiai, birželio 11 d. vėlus vakaras

TEISINGUMAS

Tautininkai priminę Kauno pedofilijos bylos pamokas ragina telktis į tautinio-pilietinio pasipriešinimo frontą

Lietuvių tautininkų ir respublikonų sąjungos pirmininkas Sakalas Gorodeckis | Alkas.lt, J. Vaiškūno nuotr.

Birželio 29 d. Lietuvių tautininkų ir respublikonų sąjunga (LTRS) išplatino pareiškimą – memorandumą „Dėl Kauno pedofilijos bylos ir būtinybės atkurti piliečių pasitikėjimą valstybės institucijomis“. Pareiškime primenamos didžiulį rezonansą sukėlusios vadinamosios Kauno pedofilijos bylos aplinkybės, pasak tautininkų, įrodančios valstybės pareigūnų ir valdininkų susvetimėjimą bendrajam tautos gėriui ir jų pajungimą įvairių grupuočių interesams.

Atsižvelgiant į šį ir kitus atvejus, kurie kelia piliečių nepasitikėjimą valstybės institucijomis, siūloma piliečiams telktis į jungtinį tautinio ir pilietinio pasipriešinimo frontą. Memorandume siūloma visoms politinėms ir pilietinėms organizacijoms, kurios pasiryžę ginti ir stiprinti demokratinę Lietuvos valstybę, Seimo rinkimuose sukurti tikrą pasirinkimą sąmoningiems piliečiams.

Pareiškime teigiama, kad valstybės institucijos galėjo būti įtrauktos į priedangos „pedofilų tinklui“ sudarymą ir sąlygų jiems išvengti teisinės atsakomybės veiką. Reikalaujama kad būtų atliktas nepriklausomas visų aplinkybių tyrimas, nes kol tai nebus padaryta, pasak tautininkų, tol „nebus galimybės panaikinti žalos, kurią padarė ši byla valstybės ir jos institucijų patikimumui“.

Teigiama, kad Kauno pedofilijos byla sukėlė iššūkius pačios valstybės ateičiai, o būtent: grėsmė „demokratiniam valstybės valdymui, jos konstituciniams principams, suverenioms tautos galioms valstybėje ir pilietinei valstybės institucijų kontrolei“; atskleidė teisingumo sistemos korupcinį užvaldymą, neteisėtų galios grupių įtaką teisingumo įgyvendimui ir jų nebaudžiamumą.

Pasak tautininkų, Kauno pedofilijos bylos išdavoje aiškiai pasireiškė Lietuvos piliečių tautinio ir pilietinio orumo gniuždymo, tautos ir šeimos vertybių ardymo, o vadinama „didžioji“ Lietuvos žiniasklaida pasitarnavo piliečių „klaidinimo ir propagandos įrankiu, keliančiu grėsmę tautos bei valstybės ateičiai ir demokratinei tvarkai“.

Tautininkai primena, kad Seimo 2010 m. dėl Kauno pedofilijos bylos parlamentinio tyrimo išvados parodė, „kad policijos tyrėjai bei prokuratūra sužlugdė ikiteisminį tyrimą dėl galimos seksualinės prievartos prieš mažametę mergaitę“ išreiškė susirūpinimą, kad klanų įtaka valstybės institucijoms „kelia rimtą grėsmę piliečių bei valstybės saugumui, griaua piliečių pasitikėjimą valstybe“.

Pareiškime pabrėžiama, kad mergaitė buvo perduota motinai nors prieš ją liudijo pedofilijos byloje, o valstybės pareigūnai ėmėsi procesinės prievartos veiksmų prieš mergaitės globėją, teisėją Neringą Venckienę, nors ji turėjo konstitucinę neliečiamybę, kuri galėjo būti apribota tik su Seimo ar Prezidento leidimu.

Šiuo pareiškimu be kita ko išreiškiamas įsitikimas 2012 m. gegužės 17 d. pareigūnų vykdyto smurto veiksmų prieš mergaitę neteisėtumu ir apgailestaujama „dėl iki šiol taip ir neištirtų žmogžudysčių, susijusių su Kauno pedofilijos byla, ir dėl teisėsaugos institucijų neteisėtai koordinuojamų veiksmų, siekiant nuteisti teisėją N. Venckienę, jai primetant absurdiškus kaltinimus, o taip pat dėl mergaitės senelės nuteisimo už tai, kad ji esą tvirkino savo anūkė“.

„Valstybė, kurioje viešai taikomos skirtingos teisingumo taikymo diskrecijos, žlugdo piliečių pasitikėjimą ja. Tai grėsmė valstybės egzistavimo principams. Negi, neaišku, kad kiekvienas pilietis šiuo atveju yra pažeidžiamas ir, ne taip aplinkybėms susiklosčius, gali būti sutraiškomas. Jis tiesiog neturės tikėjimo valstybe ir pasitikėjimo, kad jos teisingumo sistema funkcionuoja be išorinio poveikio ir slaptų vidinių susitarimų.“– sako memorandumą LTRS vardu pasirašęs LTRS pirmininkas Sakalas Gorodeckis.

ATMINTIS

A. Stasiulevičienė. Globali Lietuva, iki Sibiro

Štai sėdi sau penktadienio vakarą su šeima, ilsiesi, po to ramiai nueini miegoti. Staiga įsiveržia ginkluoti vyrai, iškrečia namus, įsako per valandą pasiimti būtiniausius daiktus (mama, ar planšetę galiu išidėti?), visą tavo šeimą sugrūda į ratus ir išveža nežinoma kryptimi. Tiesiog, nė už ką.

Taip buvo. 1940 m. birželio 15. Sovietų Sąjunga okupavo Lietuvą, o 1941 m. birželio 14 d., šeštadienio paryčiais, 2 – 3 val., pradėjo masinį Lietuvos piliečių trėmimą iš Lietuvos. Per šiuos trėmimus neliko apie 18 500 žmonių (ištuštino maždaug Biržus ir Joniškį), nors TSRS NKVD sąrašuose buvo daugiau išvežtinių – 21 214 žmonių. Ne į sanatoriją vežė – 17,6 proc. mirė tremtyje, GULAG'e mirė 54,5 proc. žmonių. Per ano birželio 5 dienas pasidarė, dabartiniais terminais tariant, globali Lietuva – iki Sibiro.

Trėmimo metu būta ir gailestingumo. Dailininkas B. U., kolaboravęs NKVD operatyviniame būryje ir pamatęs, kad atvažiavo tremti jo pusbrolių ūkininką su šeima, pasistengė, kad NKVD būrio vadas leistų jo pusbroliui paskubom išsipjauti augintus gyvulius. Vadas buvo gailestingas, leido pasiimti ir šiek tiek mėsos į tremtį, taip išgelbėjo nuo bado.

Kartu su B.U. paimtas kolaboruoti kitas dailininkas A. S., pamatęs, kokie čia reikalai, susivertė butelį degtinės ir tąkart buvo nurašytas, kaip netinkamas operatyviniam darbui.

2020 m. birželio 5 d. Vilniuje tūkstantis labai jaunų vilniečių, vedamų pusamžių tamsiaodžių, eitynėse pademonstravo globalų solidarumą, empatiją, gailestingumą vienam JAV nužudytam tamsiaodžiui, jautriai pagerbė jį klūpėdami, gėdindami kaltąjį plakatu „Fuck the police“ („Pisau policiją“) ir skanduodami „Black lives matter“ („Juodos gyvybės yra reikšmingos“).

Birželio 14 d. tie jaunuoliai viešai išreiškė atjautą ir tūkstančiams nužudytų, ištremtų savo pačių tautiečių, matysim. Tikiu, kad jiems visos gyvybės svarbios.

Nors jei jie būdami savo namuose perskaitys represuotųjų lietuvių pavardes, paieškos tarp jų giminių, senelių, prosenelių ir pabus su tuo šiek tiek tyliai, to bus pakankama.

Aš perskaičiau. Radau savo a. a. Tėvą. Pabuvau su juo:

LIETUVOS GYVENTOJŲ TREMTYS IR KALINIMAS SOVIETŲ SAJUNGOJE									
Titulinis	Ekspedicijos	Kalinimo vietos	Tremties vietos	Represuoti	Prisijungimas lankytojams				
Represuoti									
Nr.	Vardas	Pavardė	Gimimo metai	Gyvenamasis rajonas	Patirtos represijos	Represijų metai	Represijų kraštas/respublika/šalis	Represijų pabaiga	Likimas
1	Bronė	Abakanavičienė	1915	Akmenės	tremtis	1949	Irkutsko sr.	1958-06-20	grįžo
2	Jadviga	Abakanavičienė	1915	Akmenės	tremtis	1949	Krasnojarsko kr.	1958-07-08	grįžo
3	Ona	Abakanavičienė	1921	Akmenės	tremtis	1949	Krasnojarsko kr.	1957-06-25	negrįžo
4	Antanas	Abakanavičius	1935	Akmenės	tremtis	1949	Krasnojarsko kr.	1958-04-30	grįžo
5	Antanas	Abakanavičius	1906	Akmenės	tremtis	1949	Krasnojarsko kr.	1958-07-08	grįžo

Seimas apsisprendė – pagrindiniu Lukiškių aikštės akcentu bus Vytis

Birželio 29 d., pirmadienį, baigiantis pavasario sesijai Seimas neeiliniame posėdyje apsisprendė dėl Lukiškių aikštės statuso priimdamas Lukiškių aikštės memorialinio statuso įstatymo projektą XIII P-5022(2), įtvirtinantį Lukiškių aikštės memorialinį statusą ir jos naudojimo principus. Įstatyme įtvirtinta ir tai, kad pagrindiniu Lukiškių aikštės akcentu turės būti valstybės simbolį Vytį vaizduojantis monumentas.

Už šį teisės aktą, kuris įsigalios rugpjūčio 1 d., balsavo 78 Seimo nariai, prieš – 11, susilaikė 4 Seimo nariai.

Prieš balsavo: Mantas Adomėnas, Aušrinė Armonaitė, Linas Balsys, Eugenijus Gentvilas, Simonas Gentvilas, Gabrielius Landsbergis, Andrius Mazuronis, Algirdas Sysas, Gintaras Steponavičius, Dovilė Šakalienė ir Gintaras Vaičekauskas.

Arvydas Anušauskas (iš pasisakymo dėl įstatymo projekto):

„Smėlis yra ne tik aikštėje, bet ir galvose. Gerbiami liberalai,

jūs tikrai neverkite dėl šio įstatymo, nes niekas jūsų matyti nemato, kai reikia pagerbti teroro aukų atminimą.“

ATGARSIAI

Istorikas R. Trimakas: jei suplevėsavo raudonos kairuolių vėliavos, laukite eilinio „revoliucinio“ holokausto

Visų pirma pasitikslinkime – agresyvus provokatorių ir teroristų grupelių veikimas dar nereikia „masiškumo“. Konformistinė melasklaida transliuoja vandalizmo aktus kiaurą parą, pateisina ir net šlovina nusikaltėlius. Tuo pat metu koneveikia pareigūnus, saugančius ne tik viešąją tvarką, bet ir pačius melasklaidininkus, kad šių nesužalotų ar neužmuštų vadinamieji „protestuotojai“. Žurnalistikos nebeliko – politiškai korektiški propagandininkai padeda sukurti „masiškumo“ iliuziją, kartu užsipuola eilinius piliečius, pageidaujancius, kad barbarai liautuši siautėje. <...>

JAV demokratų partijos vadovybė daro viską, kad sukurstytų visų karą prieš visus. Būtent demokratų partijos valdomuose miestuose, tokiuose kaip Niujorkas ar Siatlas, buvo įžiebta ir dirbtinai palaikoma konflikto liepsna. Nuo pat pirmos D. Trampo (D. Tump) išrinkimo prezidentu dienos demokratų partijos vadovybė darė viską, kad įvykdytų antikonstitucinį perversmą. Dabar sukeltas ir įgyvendinamas paminklų niokojimo vėjus tėra sudedamoji kur kas platesnės veiksmų programos dalis. Politinė kova peržengė JAV partijų tarpusavio kovos tradicijos ir pilietinės kultūros ribas. Dėl to yra naikinami ne vien tik paminklai. Jau kryptingai žudomi žmonės. <...>

Komunistuojančių veikėjų įgyvendinama „kultūrinė revoliucija“ ir „imperialistinio paveldo“ sunaikinimas neišvengiamai nuveda ten pat, kur jų (nacional)socialistinių bendražygių organizuotos *Kristallnacht bei Aktion T4*. Po parduotuvių vitrinų ir paminklų netrunka ateiti eilė masiniam žmonių naikinimui. Tuo tikslu plūša išsisas dezinformacinis-pramoginis kompleksas. „The New York Times“ drauge su „The Washington Post“ virto sovietinių „Pravda“ bei „Izvestja“ atitikmenimis, CNN galėtų konkuruoti su „Pervaja programa centralnovo televidenja“, Holivudo produkcija, regis, tuoj pranoks propagandinę *Mossfilmo* produkciją. <...>

Laiku nesustabdžius *juodmarškinių* „antifos“ smogikų bus gautas tas pats rezultatas, kaip ir laiku nesustabdžius *rudmarškinių* (nacional)socialistinių smogikų. Kairiujų ekstremistų ideologija reiškia tik tokius, o ne kitokius padarinius. <...>

Štai taip, žingsnis po žingsnio, darydami nuolaidą po nuolaidos, atsidūrėme ten, kur esame. Dar prieš metus negalėjome net pagalvoti, kad įmanoma tai, kas šiandien prievarta įbrukta kaip „naujoji norma“. <...>

Ideologija sukelia pasekmes. Jei darsyk suplevėsavo raudonos kairuolių vėliavos (vėlgi, tik techninė smulkmena, ar jos „padabintos“ penkiakampėmis žvaigždėmis, ar svastikomis), vadinasi, laukite eilinio „revoliucinio“ holokausto. Nesitikėkite, rutiniškai leisdami atlikti tą patį „eksperimentą“, kad pavyks sulaukti kitokio rezultato. <...>

Nereikia stebėtis tuo, kas vyksta šiandien. Blogio šaknys nebuvo išrautos, vaisiai netruko sunokti.

Perrinkimo siekiantis Lenkijos prezidentas: LGBT „ideologija“ yra blogesnė už komunizmą

Lenkijos prezidentas Andžėjus Dūda (*Andrzej Duda*) kovą už seksualinių mažumų teises pavadino „ideologija“, kuri yra destruktivesnė už komunizmą, skelbia BBC.

Priešrinkiminiame mitinge pietiniame Bžego mieste A. Dūda pareiškė, kad jo tėvų karta 40 metų kovojo prieš komunistinę ideologiją ir „jie kovojo ne dėl to, kad atsirastų nauja ideologija, kuri yra dar destruktivesnė“.

Anot Lenkijos prezidento, „tėvai yra atsakingi už savo vaikų lytinį švietimą“ ir „jokiai institucijai neįmanoma kištis į tai, kaip tėvai augina savo vaikus“.

Birželio 10 d. A. Dūda pasirašė rinkiminių siūlymų „Šeimos chartiją“, kurioje yra įvardijamas pažadas neleisti homoseksualioms poroms tuoktis ar įsivaikinti vaikų, o taip pat pažadama drausti mokyklose mokyti apie LGBT.